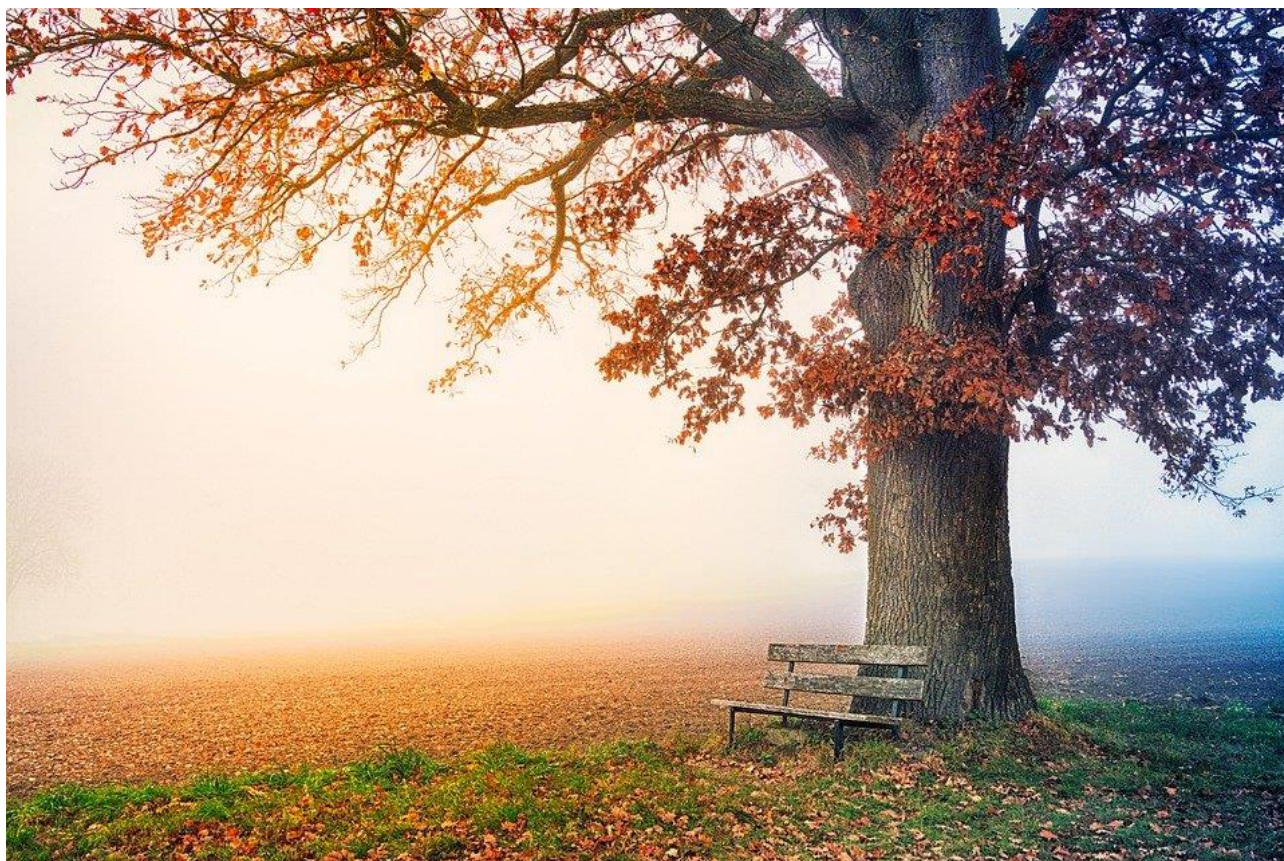

Školo(volo)viny

Jeseň

Jeseň sa nám pomaly končí a život na našej škole je v plnom prúde. Keďže aj u nás cítiť covidovú atmosféru, niektoré triedy zostali doma v karanténe. Napriek tomu sa stále snažíme, pracujeme a spoznávame nové veci. Od začiatku školského roka sme toho zažili veľa. Chcete vedieť čo? Nech sa páči, nahliadnite do nášho jesenného čísla Školovolovín!

Jeseň je pestrofarebné ročné obdobie. Jej krásu sa snažili zachytiť aj naši štvrtáci vo svojich básňach.

Jeseň

Pani Jeseň prišla,
listy farbiť išla.
Červenú, hnedú, zelenú,
jeseň má paletu plnú.
Školu konečne otvorili
a deti do nej zavolali.

Peter Planý 4., roč.

Jeseň

Lastovičky odlietajú,
ďaleké krajiny navštevujú.
Padá lístie, padá dážď,
jeseň sa už vracia k nám.

Natália Kubačková, 4. roč.

Jesenná škola

Stále je korona,
všade je kolóna.

Škola prichádza k nám:
„Vedomosti ti rada dám.“

Gaštany padajú po ceste,
lastovičky rýchlo už odlet'ťe!

žiačky 4. ročníka Michaela, Timea,
Natália, Nicolette, Sofia

Počas jesenného obdobia máme možnosť myslieť akosi viac nad darom života. Čo je pre niektorých žiakov najväčším darom života?

Najväčší dar

Keď otvorím ráno očka,
mám pred sebou skvelý deň!
Uvidím hneď mamku, ocka,
je to krajšie ako sen.

A hneď potom do školy,
tam je trieda plná detí.

Tak k nám šťastie priletí,
keď budeme k sebe dobrí.

To je pre mňa dar najväčší,
nezmení to nik.

Karolína Plešková, 4. ročník

Najväčší dar

Keď som prišla na tento svet,
rodičia povedali, že väčšieho daru niet.

Rástla som a rôcky mi pribúdali,
na každé narodeniny dary mi nosili.

Teraz som už veľká dievka a viem,
že dary nie sú len bábiky, už tomu rozumiem.

Náš domček skrýva dar najväčší,
pozývam ťa dnu, tak nerečni.

Nájdeme tam mamku, ocka, bračeka i sestričku,
stisnem ich a pobožkám, veď ich nosím v srdiečku.

Každý večer v modlitbe ďakujem,
že najväčší dar RODINU mať smiem.

Nicolette Papulová, 4. ročník

Najväčší dar

Od života a Pána Boha sme dostali mnoho darov. Každý človek sa môže rozhodnúť, ako ich využije a ako ich môže ešte znásobiť. Môže s nimi pracovať tak, aby bol šťastný a s ním aj ďalší ľudia v jeho blízkosti. Podľa mňa sú dva najväčšie dary v živote. Zdravie a láska.

Zdravie potrebuje každý človek, aby mohol plnohodnotne fungovať. Platí pravidlo, že zdravie máme len jedno. Musíme si uvedomiť, že zdravie nie je prirodzené. Musíme sa starať o naše telo, aby sme predišli chorobám, ktoré si často sami privolávame. Musíme si dopriať dostatok spánku, oddychu, zdravého jedla. Je dobré tráviť veľa času na čerstvom vzduchu a športovať. Ďalšie pravidlo je, že zdravie sa nedá kúpiť za peniaze. Najhoršie je, že práve kvôli peniazom človek často ide na kraj svojich síl. Aby zabezpečil všetko pre svoju rodinu, urobí aj nemožné. Často sa stáva, že pri tom o zdravie príde. A preto rádím ľuďom, nech trochu spomalia.

Druhý najväčší dar je láska. Robí zázraky a niekedy dokonca dokáže aj liečiť. Keď choré dieťa potrebuje pomoc, najlepším liekom je maminkina láska. Bez lásky sa žiť nedá. Starí rodičia potrebujú lásku detí a vnúčat. Manžel potrebuje lásku manželky. Deti potrebujú lásku rodičov. Všetci potrebujeme lásku od našich priateľov. Aj zvieratá potrebujú lásku od ľudí a naopak.

A preto sa majme všetci radi a žijeme v láske! Takto zostaneme najzdravší.

Timea Poliaková, 4. ročník

Môj najväčší dar

Ahoj, volám sa Dorotka. Mám deväť rokov a chodím do 3. triedy. Mám brata Mareka, ktorý má sedem rokov. A sestru Margarétku, ktorá bude mať dva roky. Občas to tu u nás vyzerá ako na vojne. Hádame sa pre všelijaké maličkosti. Napríklad: Kto zjedol posledný kúsok koláča, bijeme sa o mobil, kto ide vyniesť smeti a odpad do kompostéra. Každý z nás sa snaží čo najviac upútať maminu pozornosť. Predbiehame sa v tom, kto kde bol a koho videl. Ale niekedy je to u nás super. Hlavne vtedy, keď s Marekom pozeráme videá na internete, alebo si púšťame pesničky, a potom na plné pecky počúvame hudbu. Alebo keď Grétka robí hlúposti, keď behá po celom dome a kričí, alebo ju s Marekom učíme rozprávať somariny. No potom nás mamina vykričí, ale to je riadna sranda, keď Grétka po nás opakuje. Každé ráno sa teším, keď ma tá krpaňa príde zobudiť a máva mi z okna, keď odchádzam do školy. Aj keď nemám všetko, čo by som chcela, mám toho oveľa viac. Mám najväčší dar, akým môžem dať. Mám súrodencov, s ktorými nikdy nebudem sama.

Dorota Bugajová, 3. ročník

Som zdravý – najväčší dar, aký som mohol dostať

V mojom živote je pre mňa veľkým darom moja rodina, domov a priatelia, ale najväčším darom je pre mňa moje zdravie.

Mnoho detí sa narodí so zdravotným postihnutím, s ktorým sa musia naučiť existovať a mnohým deťom sa objavia zdravotné problémy počas ich detstva. Neviem si predstaviť, že by som zo dňa na deň nemohol ísť na ihrisko zahrať si futbal alebo ísť sa bicyklovať. Je veľmi ťažké predstaviť si, že by som bol zatvorený v izbe v nemocnici a nesmel sa ísť prejsť po vlastných nohách. Preto je pre mňa najväčším darom moje zdravie.

Som veľmi vďačný za moje zdravé oči, lebo môžem vidieť aký je náš svet krásny, farebný a fascinujúci od koreňov rastlín až po nekonečný vesmír. Som veľmi vďačný za môj zdravý sluch, lebo môžem počúvať hudbu, ale môžem počúvať aj hlas svojich kamarátov, keď rozprávajú svoje zážitky. Som veľmi vďačný za to, že viem rozprávať a môžem sa vyjadrovať, že mám hlas a môžem sa nahlas zasmiať. Som veľmi vďačný za môj čuch, ktorým cítim vôňu čerstvo upečeného maminho koláča. Som veľmi vďačný za moje zdravé ruky, ktoré potrebujem pri takmer každej činnosti, ktorú vykonávam počas celého dňa a som veľmi vďačný aj za moje zdravé nohy, lebo môžem behať, v zime sa môžem ísť korčuľovať na ľad a v lete chodiť skákať do bazéna a plávať. Som vďačný za moje zdravé srdce, ktoré bije v správnom rytme a taktiež som vďačný za to, že môžem vnímať celý svet okolo seba a rozhodovať sa sám za seba. Som vďačný aj za to, že môžem zjesť čokoládu bez toho, aby som mal alergickú reakciu na nejakú zložku, ktorú čokoláda obsahuje.

Dúfam, že moje zdravie a môj najväčší dar si budem strážiť navždy, a že ak sa aj objaví nejaký zdravotný problém, tak nebude vôbec vážny a budem s ním môcť naďalej plnohodnotne žiť.

Adam Babic, 6. ročník

Mat' niekoho je dar

Pre každého človeka môže byť najväčším darom niečo iné. Pre niekoho je to sám život, lebo keby sa nenarodil, nič by ani nezažil. Niektorí považujú za najväčší dar zdravie. A má aj pravdu, lebo zdravie je predsa to, čo si navzájom vždy prajeme. Pre niekoho sú to jeho záujmy alebo priatelia, či rodina. Pre iného hmotné veci, autá, peniaze a iné.

Pre mňa je určite najväčším darom moja rodina. Sú to moji najbližší, ktorí pri mne vždy stoja, keď to najviac potrebujem. Od detstva ma zahŕňajú láskou a pozornosťou.

K mojej najbližšej rodine patria moji rodičia a moja mladšia sestra, starí rodičia a ku vzdialenejšej rodine moji bratrance a sesternice, tety a ujovia a krstní rodičia. Najradšej mám vianočné obdobie, keď sa všetci častejšie stretávame, vymieňame si darčeky a rozprávame sa.

Aj v lete som rada so svojimi najbližšími. Chodíme spolu na turistiku, rôzne výlety a boli sme aj na dovolenke na Slovensku. Kúpali sme sa v termálnych kúpeľoch a boli sme navštíviť aj krásne historické mesto Banskú Štiavnicu. Naozaj je tam veľmi pekne. Máme veľa nových zážitkov.

Keď niečo potrebujem, vždy sa môžem obrátiť na mojich rodičov a opýtať sa, ako by to riešili oni a čo môžem urobiť ja. Poradia, keď neviem ako ďalej. Utešia ma, keď som zúfalá a pomôžu, keď to potrebujem.

Myslím si, že ľudia, ktorí vyrastajú v neúplnej rodine, alebo dokonca bez rodiny, to majú veľmi ťažké. Niektoré deti vyrastajú buď v detských domovoch, alebo v náhradných rodinách. Majú pocit neistoty a nevedia, kde vlastne patria. Je dôležité, aby si našli aspoň niekoho, kto ich podporí a dodá im pocit istoty. Je jedno, či je to vychovávateľ v domove, kamarát alebo aj učiteľ. A vtedy deti ale aj dospelí ľudia majú v tomto človeku svoj najväčší dar.

Som veľmi vďačná, že mám dobrú rodinu a že sú mi stále nablízku. Verím, že aj ja sama budem mať niekedy takú šťastnú a láskavú rodinu a to bude pre mňa už druhý najväčší dar v živote.

Sofia Gallová, 6.ročník

Október - Mesiac úcty k starším

Máte radi rozprávky?

Aj ja ich mám rada. V rozprávkach nájdeme veľmi veľa múdrostí.

Nedávno som čítala tú od bratov Grimmovcov. Bol to príbeh o starom otcovi a vnukovi.

Starý otec pri jedení ledva udržal lyžicu, a preto ho jeho syn so ženou posadili do kúta a dávali mu jesť z dreveného válovčeka, aby nerozlieval a aby im nerozbil hlinenú misku.

Jedného dňa syn začal skladať niečo z drevených doštičiek. Otec sa ho spýtal: „Čo to robíš, synček?“

„Robím válovček pre teba, otecko, aby si mal z čoho jesť, keď budeš starý.“

Vtedy sa otec spamätal a svoje správanie napravil.

Akú múdrosť nájdeme v tomto príbehu? Možno aj niektorí z vás si práve teraz spomenuli na svojich starkých.

Kedysi ktosi povedal, že staroba je ako jeseň života. Možno práve preto si v tomto jesennom období každoročne pripomíname Mesiac úcty k starším.

Vrásky, strieborný vlas, mazoľnaté dlane a bohaté životné skúsenosti, pestrá paleta veselých i smutnejších udalostí v živote človeka. To je čas zaslúženého odpočinku po statočne vykonanej práci. To je staroba. Staroba nie je choroba. Nie je to koniec životnej aktivity. Je to jedna z etáp ľudského života, ktorá čaká na každého z nás. Neprechádzajme okolo našich starkých bez pozdravu, bez povšimnutia. Obklopte ich pozornosťou, láskou a úctou.

Skúste aj vy nájsť spôsob, ako našim starkým prejaviť úctu a lásku, nie iba jeden deň či mesiac v roku, ale stále. Aby nemali pocit, že sú zbytoční.

A zapamätaj si:

Kto sa naučí vážiť si šediny, nemusí sa báť, že zostane v starobe nepovšimnutý.

Mesiac úcty k starším

Sivé vlasy, vráskavé čelá, zrobené ruky, prívetivé slová, milujúce srdcia. To sú naši starí rodičia. Z láskou vychovali našich rodičov. A veľkou láskou zahŕňajú aj nás. A napriek svojmu vysokému veku nám pomáhajú svojimi radami a životnými skúsenosťami. Sú nám vzorom pri rodinnom nažívaní.

Vážme si ich v každom čase a myslíme na nich aj v zdraví aj v chorobe, pretože aj my budeme raz takí ako oni. Z ich lásky sa zrodili naši rodičia, ktorí nám dali ten najväčší dar – náš život.

Gerard Dominik Blana, 4. ročník

Starí rodičia

Starí rodičia –
Tí vždy problém vyriešia.

Postarať sa o mňa vedia
Pri mne doma stále sedia.

Radu mi vždy dobrú dajú
Lebo ma tak radi majú.

Navaria mi dobroty,
Aj keď majú roboty.

Ďakujem im za všetko,
Som ich malý popletko.

Sofia Veselovská, 6. ročník

Starí rodičia

Mladí srdcom, starí telom
prežili ste život smelo.

Rozdáвате šťastie, zdravie,
máte pre nás čas na hranie.

Vďaka za prežité chvíle s vami,
keď nemajú na nás čas naši otcovia a naše mamy.

Jozef Fousek, 6. ročník

Báseň pre starých rodičov

Milá starká, milý starký!
Píšem pre Vás slová vďaky.
Pretože Vás rada mám,
tak vám tento kvietok dám.

Mám pre Vás aj básničku,
Aj keď iba maličkú.
Ja viem, že ma radi máte,
preto ma vždy rozmaznáte.

Milí starí rodičia,
Posielam božtek na líčka.
Nech úsmev zdobí Vašu tvár,
A srdiečko hreje naša láska k vám.

Alžbeta Chmúriková, 6. ročník

O mojich starých rodičoch

Mojich starkých stále veľmi ľúbim
Aj keď sú už v nebičku.

Starká piekla fajné šišky,
starký zasa robil sošky.

Stáli pri mne v dobrom ba aj zlom,
boli mojím kamošom.

Chýbajú mi veľmi,
preto nezabudnem na nich nikdy!

Adam Babic, 6. ročník

Starí rodičia

Stará mama a jej ruky
láskavé sú preveľmi.
A je isté keď mám muky,
vždy pomôže ona mi.

A môj starký ako skala,
zvonka on tak vyzerá.
A vo vnútri tohto brala,
srdce jak med schováva.

Starkí moji, tí sú pre nás
cenní ako šperky, zlato.
Vždy pomôžu keď ich voláš,
mám ich veľmi rada za to.

Sofia Gallová, 6. ročník

Jesenné výlety

Sedem kostolov

Malá dedinka Komjatná, časť Studničná, je miestom, kde sa zamilujete do každého kúska prírody. Z lesnatého okolia trčia **mohutné skalné bralá** a jedno s názvom **Sedem kostolov sa vypína priamo v centre osady**.

Zo Siedmich kostolov sa naskytá veľmi pekný, i keď nie príliš ďaleký výhľad. Fascinujúca je však celá atmosféra a krajinný ráz. Tieto obdivuhodné skalné vežičky sú tiež **domovom charakteristickej vápencovej horskej flóry**, ktorým je napríklad tmavofialový poniklec slovenský.

Veľký Choč

Veľký Choč je majestátny kamenný krásavec, ktorý nesie prívlastok **najvyššieho vrchu Chočských vrchov**. Tie sú typické tým, že nevytvárajú hrebeň, ale jednotlivé masívy, ktoré sú **preťaté hlbokými kaňonovitými dolinami**.

Veľký Choč je *považovaný za jeden z najkrajších vrchov Slovenska*. Vyznačuje sa výskytom **vzácnej flóry** a hodnotným zastúpením **zriedkavo sa vyskytujúcich zvierat**. Známy je i vďaka nádherným výhľadom z vrcholu. Z historického hľadiska býval Veľký Choč významným orientačným bodom na obchodnej ceste spájajúcej Podunajsko s Pobaltím. Nachádza sa pri dedine Valaská Dubová .

Escape room Demon IQ

So svojím tímom si poslaný do starého, tajomného a opusteného domu, ktorý skrýva svoje dobre ukryté tajomstvá. Dokážeš ich všetky odhaliť a uniknúť?

Poznáte ten pocit, keď pozeráte film, v ktorom hlavný hrdina súperí s rôznymi nástrahami a hlavne samotným časom? Sami pre seba si vravíte: "Ja by som to urobil takto!". Teraz máte možnosť stať sa hlavnými hrdinami príbehu. Tmavá miestnosť, jeden únikový východ, dochádzajúci čas, narastajúca nervozita a strach z neznámeho...

Escape room Demon IQ sa nachádza sa v Ružomberku.

Milan Svitko, 5. ročník

Jesenné príslovia a porekadlá

Dobrý chýr beží a zlý letí.

Chrať bez vetra nezašustí.

Česť a dobré meno nekúpiš na trhu.

Kto sa jak spravuje, tak sa o ňom beseduje.

Jedna povesť druhú plodí.

Aká jabloň, také jablko.

I zdravé jablko pri zhnitom zhnije.

Červené jablko najviac býva červavé.

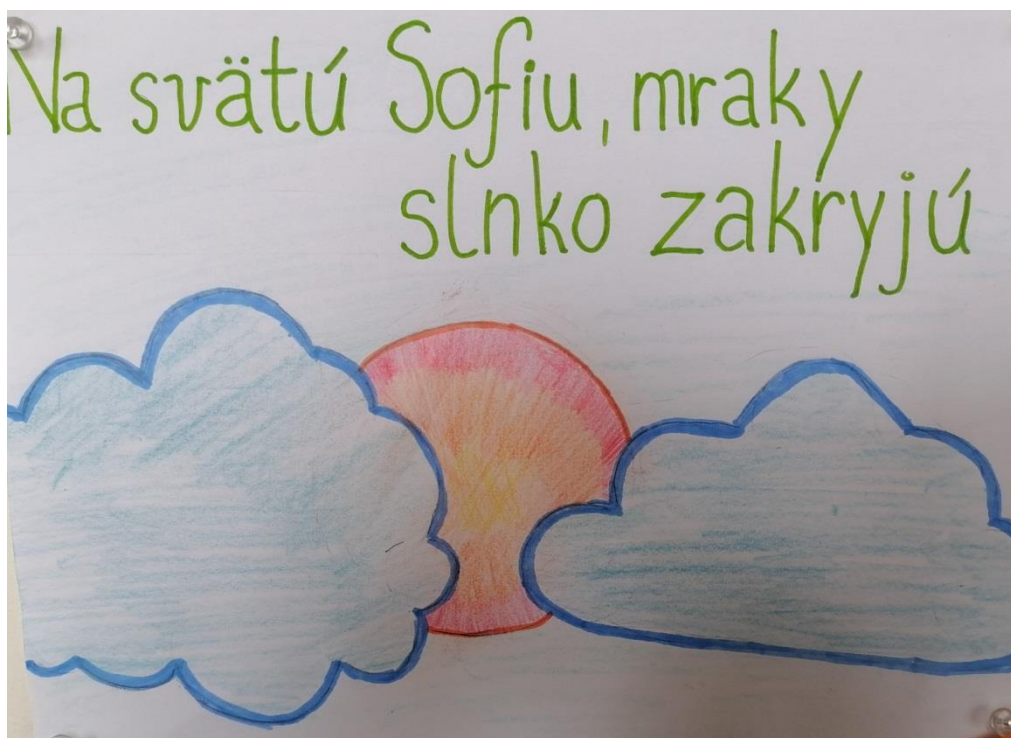
Jablko od stromu ďaleko nepadá, a keď aj padne, vždy sa stopkou ku pňu obracia.

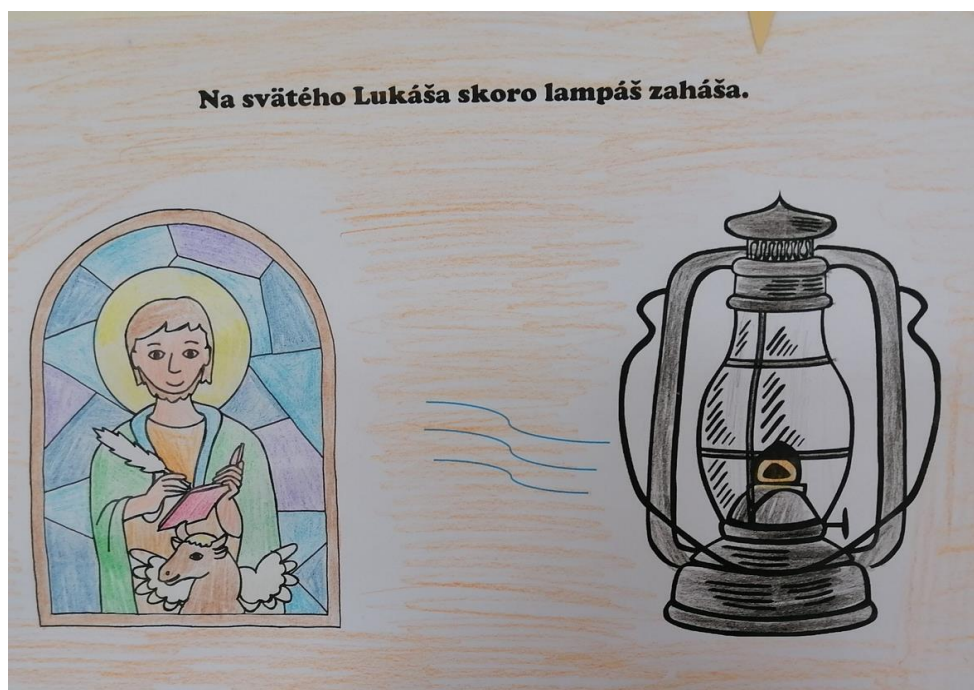
Ľudské reči vždy viac pridávajú ako je pravda.

Kristína Pacherová, 5. roč.

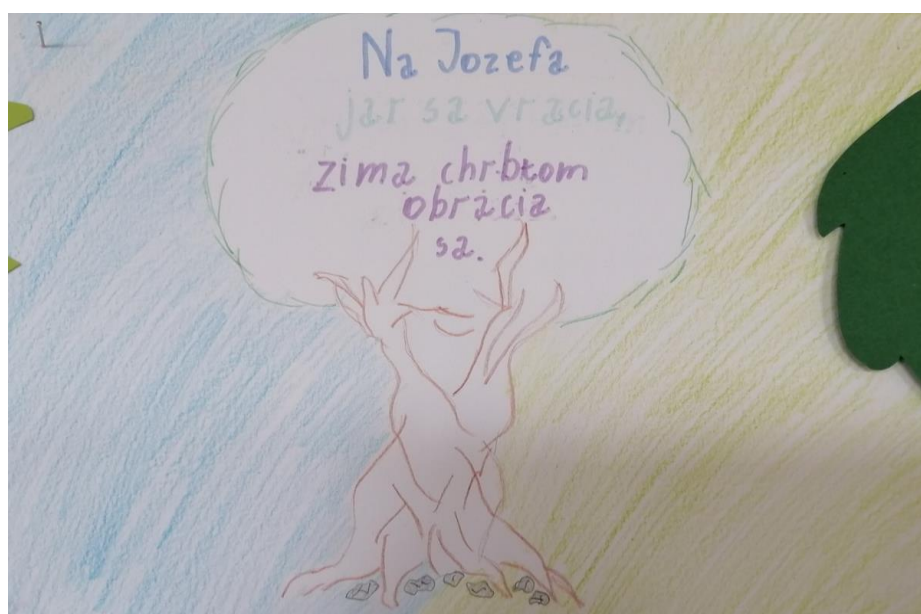
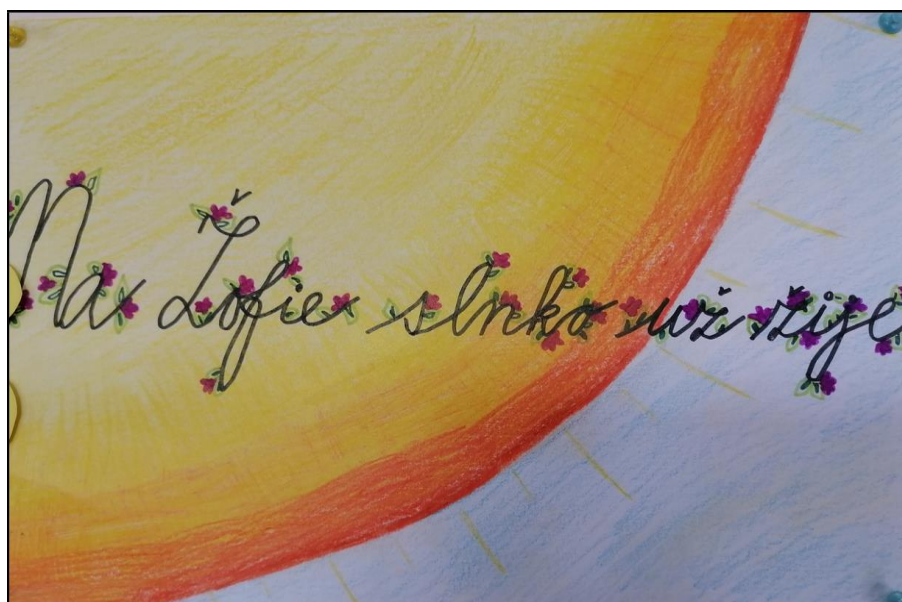
Jesenné pranostiky

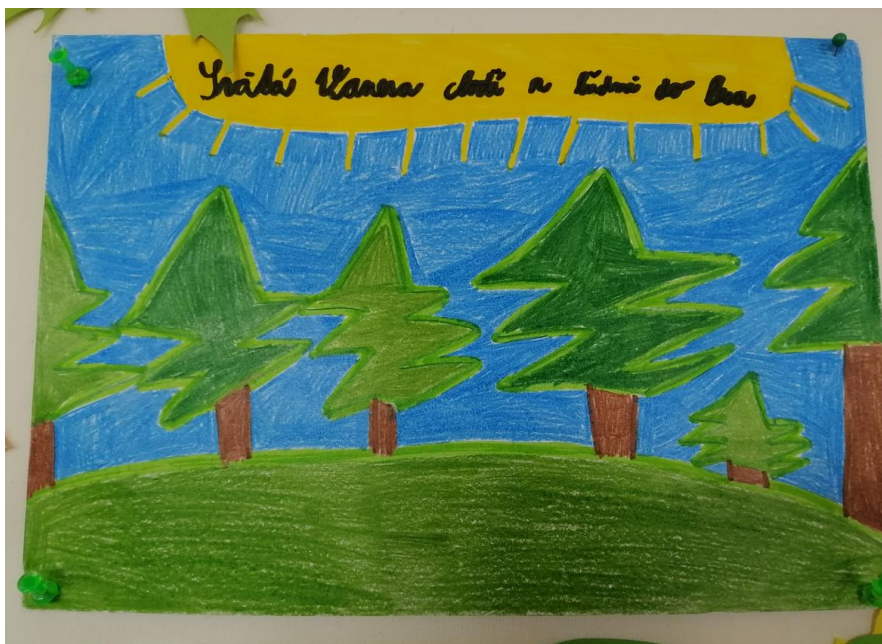
Pojem **pranostika** je pre každého z nás nepochybne známy. Pranostiky nám poodhaľujú ako bude ďalšie dni, či aké počasie so sebou prinášajú mená v kalendári. Viažu sa nielen k sviatkom ale aj k bežným dňom. To, čo jednotlivé predpovedajú sa snažili rozlúskat' naši šiestaci na hodinách literárnej výchovy. Samozrejme, že sa im to úspešne podarilo. No keďže pri niektorých z nich mali pochybnosti, či nestratili počas uplynulých rokov svoju platnosť, vytvorili svoje vlastné. Nech sa páči, nazrite na ne...

Európsky deň jazykov

26. september vyhlásila Rada Európy v roku 2001 počas Európskeho roka jazykov za „Európsky deň jazykov“. Cieľom tejto oslavy viacjazyčnosti je podpora štúdia cudzích jazykov vo všetkých vekových skupinách obyvateľstva a podpora jazykovej a kultúrnej rozmanitosti Európy, ktorú je potrebné zachovávať, chrániť a rozvíjať.

Žiaci našej školy si aj v tomto školskom roku pripomenuli tento významný deň. Tentoraz trochu netradične v spojení s Medzinárodným dňom čokolády a s Dňom pozitívneho myslenia. Prečo spojili tri zaujímavé udalosti do jednej? Ale veď jazyk používame nielen na rozprávanie, ale aj na maškrtenie a čokoláda je predsa zdrojom pozitívneho myslenia.

Žiaci 5. – 9. ročníka spolu so žiackou radou a s vyučujúcimi cudzieho jazyka, vytvorili v skupinách vzájomnou spoluprácou, tvorivosťou a hlavne s dobrou náladou pri skvelej čokoláde, návrh na obal svojej originálnej čokolády v anglicko-slovenskom jazyku.

Vybraní, nestranní účastníci poroty udelili 3 miesta za najzaujímavejšie a najkreatívnejšie obaly:

1. miesto: žiačky 9. ročníka – vo víťaznej skupine tvorivo pracovali:

Natália Babicová

Katarína Horváthová

Laura Marčeková

Lucia Prídavková

Simona Turzová

2. miesto: žiačky 8. ročníka – vo víťaznej skupine tvorivo pracovali:

Emma Dopiráková

Ema Kmeťová

Liliana Kubová

Noemi Laclavíková

Chiara Vajzerová

Šarlota Vajzerová

3. miesto udelila porota trom skupinám s rovnakým počtom hlasov:

z 5. ročníka: Linda Babicová, Lea Horváthová, Livia Chovancová a Kristína Pacherová

zo 6. ročníka: Adam Babic a Michal Kešjar

z 8. ročníka: Daniela Brnoliaková, Viktória Drobulová, Melisa Gejdošová, Katarína Klavcová, a Alžbeta Štrbová

Aj naši prvostupniari sa rozhodli, podporiť Európsky deň jazykov aktivitami. Na triednických hodinách využili svoj talent a šikovnosť. Spoločne vyrábali vlajky európskych štátov a o štátoch

pozbierali základné údaje. Dokonca vytvorili zaujímavé logo tohto významného dňa a nezabudli ani na európsku vlajku. Zo spoločnej práce sa tešili a vytvorili nástenku, ktorá zdobí našu školu.

Viete, čomu sa venujú piatáci vo svojom voľnom čase? Prečítajte si....

Chrobák Herbie

Mojím obľúbeným filmom je *Herbie: Na plný plyn*. Ide o americký film z roku 2005. Hlavným hrdinom je Herbie - živý volkswagen (chrobák z roku 1963). Vymyslel ho Walt Disney.

Herbie je pretekárske autíčko. Jeho majiteľka sa volá Maggi Peiton, v skutočnosti ju hrá Lindsay Dee Lohanová. Tento zábavný chrobák išiel so svojou majiteľkou na preteky, ktoré sa volajú NASCAR. Tieto sa im napriek problémom podarilo aj vyhrať. Herbie musel bojovať s nepriateľom, ktorý ho chcel zničiť a bránil mu preteky vyhrať. Jeho závodným číslom bolo 53. Herbie je milé a neposlušné autíčko.

Film je veľmi zábavný a odporúčam ho milovníkom áut. Je vhodný pre deti od 7 rokov.

Ostatné filmy

MILÁČIK HERBIE

HERBIE A STARÁ PANI

HERBIE CESTUJE DO MONTE CARLA

HERBIE A POKLAD INDIÁNOV

HERBIE NA PLNÝ PLYN

Šimon Hromada, 5. ročník

Livka Chovancová z 5. roč. by vám rada predstavila svoju obľúbenú speváčku a herečku.

Emma Drobná

Emma Drobná je slovenská speváčka a víťazka štvrtej série speváckej súťaže Česko Slovenská SuperStar. Svoj debutový album s názvom *Should Know* vydala v roku 2017.

Jej druhý album, *Better Like This*, vyšiel v roku 2020.

Základné údaje o Emme:

Dátum narodenia: 24. marca 1994 - Nové Mesto nad Váhom,

Roky pôsobenia: 2015 – súčasnosť,

Súrodenci: Zuzana Drobná,

Filmy : *Cuky a Luky*,

Úspešné skladby: *Words, Try, Remember, Demons, Feeling*.

Dominika Kavaschová

Dominika Kavaschová je slovenská herečka. Vyštudovala konzervatórium v Košiciach a v roku 2013 ukončila štúdium na VŠMU v Bratislave. Od roku 2014 je členkou činohry Slovenského národného divadla. Dvakrát získala ocenenie s názvom DOSKY, prvé v roku 2013 v kategórii *Objav roka* a druhé v roku 2015 v kategórii *Najlepšia herečka*.

Základné údaje o Dominike:

Dátum narodenia: 19. máj 1989,

Roky pôsobenia: 2010 – súčasnosť,

Priateľ : Daniel Fisher,

Deti : dievčatko Maia,

Sestra : Jana Kavaschová,

Seriály : Oteckovia, Najhorší týždeň môjho života, Chlapci neplačú, Vlci...

Lívia Chovancová, 5. ročník

ĽADOVÝ HOKEJ

Ľadový hokej je kolektívny šport. Hrá ho 6 hráčov na každej strane - brankár, pravý obranca, ľavý obranca, pravý krídelník, ľavý krídelník a center. V zápase môže nastúpiť 20 hráčov a dvaja brankári. Ľadový hokej je populárny najmä v štátoch severnej Ameriky, v Kanade, v Spojených štátoch a severnej Európe.

NHL je profesionálna športová organizácia, ktorú tvoria tímy v Spojených štátoch a v Kanade. Zápasy sú rozdelené na základnú časť a play-off. Víťaz tejto ligy je víťazom play-off a získava trofej - **Stanley Cup**.

Dvaja najlepší hráči v NHL a zároveň aj vo svete sú Connor McDavid (tím Edmonton Oilers) a Alexander Barkov (Florida Panthers). Medzi najlepších brankárov patria Marc-Andre Fleury (Golden Knights Las Vegas) a Henrik Lundqvist (New York Rangers).

Dĺžka zápasu je 3 x 20 minút čistého času s 15 minútovými prestávkami. V Európe sa prvý zápas odohral v roku 1885. V prvom zápase nastúpil hokejový tím univerzity Oxford a Cambridge.

Svoje začiatky na Slovensku začal hokej už v roku 1902, kedy hralo mužstvo Bratislavy proti Viedni. V roku 1936 sa prvé mužstvo zo Slovenska prebojovalo do celoštátnej Československej hokejovej ligy. Bol to klub HC Tatry.

Reprezentácia Slovenska pod vedením Jána Filca a kapitána Miroslava Šatana vybojovala zlatú medailu a titul Majstra sveta 2002. Zatiaľ poslednú medailu vybojovali hráči SR na MS v roku 2012 vo Švédsku a Fínsku pod vedením kapitána Zdena Cháru. Domov priniesli striebro.

Šimon Krajčí, 5. roč.

DRIFTING

Drifty alebo drifting je špeciálne odvetvie motorového športu, pri ktorom sa využíva riadený pretáčaný šmyk. Patrí k najmladším disciplinám motor športu. Japonsko je jednou zo zemí, v ktorej je veľmi veľa driftových tratí, lebo sa v 70. rokoch drifting vynašiel v tejto krajine. Známymi driftermi sú napríklad Ken Block, Keiichi Tsuchiya, Daigo Saito, a Masato Kawabata.

Matej Chmúrik, 5. roč.

Vtipy o škole

Učiteľka hovorí Ferkovi:

„Ferko, v slove zápalky sa píše dlžeň!“

„No a čo? Myslíte, pani učiteľka, že bez dlžňa by nehoreli?“

~ ~ ~

Na hodine prírodovedy:

„Povedz mi, Jožko, koľko nôh má blcha?“

„Teda, pani učiteľka, ja mať tak vaše starosti!“

~ ~ ~

Hnevá sa pán učiteľ:

„Prosím ťa, čím je tvoj otec, že nikdy nemá čas prísť do školy?!“

„Učiteľom...“

~ ~ ~

Skupinka profesorov je pozvaná na let lietadlom. Potom, ako sa usadili, bolo im povedané, že lietadlo je skonštruované ich študentmi. Všetci až na jedného vstali a v panike vystúpili. Profesora, ktorý ostal sa spýtal:

„Prečo ste ostali sedieť?“

„Verím svojim študentom. Keďže ich poznám, môžem vás uistiť, že tento šrot ani nenašartuje.“

~ ~ ~

V škole píšu test. Za úlohu majú vybrať správne slovo, ktorým sa končí posledná strofa básne. A Jožko tam napíše: „Pani učiteľka, posledná strofa sa končí predsa bodkou!“

~ ~ ~

Pani učiteľka ukáže na obrázku zebra. Pýta sa detí, aké je to zvieratko. Nikto nevie a preto napovedá:

„Z...“

Nikto nevie.

„Ze..“

Stále sa nikto nehlási.

„Zeb...“

Prihlási sa malý Mórisko a hovorí:

„Žeby to bol tiger?“

~ ~ ~

„Prečo môj syn dostal zo zemepisu päťku?“

„Lebo hľadal Rimavskú Sobotu v kalendári!“

Učiteľ:

-Kto si myslí, že je hlúpy, nech sa postaví.

Po chvíli váhania sa postaví Dežko.

-Ty si myslíš, že si hlúpy, Dežo?

-Nie, pán učiteľ, ale mi bolo také blbé, že vy stojíte sám.

~ ~ ~

Aký je rozdiel medzi školou a väzením?

Vo väzení vieš, za čo sedíš.

Šimon Babic 5. trieda

Bryndzové halušky

Zemiaky si očistíme a nastrúhame najemno. K nastrúhaným zemiakom pridáme soľ. Postupne primiešavame polohrubú múku, až kým nedostaneme správnu konzistenciu. Cesto je hotové, keď v ňom ostane stáť varecha. Kým zovrie voda, pripravíme si údenú slaninku. Nakrájame ju na rezančky a na miernom ohni pomaly opražíme. Halušky pretláčame cez sito (na halušky) do vriacej osolenej vody. Počas varenia aj pretláčania halušky občas premiešame, aby sa nám nezlepili. Varíme ich približne 10 minút, až kým nevyplávajú hore. Uvarené halušky scedíme, dáme do väčšej misy a pridáme bryndzu. Môžeme ich poliať trochou rozpusteného masla a všetko spolu dobre premiešame. Na záver posypeme oprážanou slaninou.

Prajem vám dobrú chuť!

Liliana Ondrušová, 5. ročník